

เรื่อง ถักเสื่อ ปากอญอ

รายละเอียด

ผ้าทอกะเหรี่ยง จะทอด้วยกี่เอว ลวดลายดั้งเดิมจะมีสีสันทึบดำสีไม้ทั้งการทอลายในตัวผืนผ้า และการปักผ้า ผ้าบางผืนจะมีการเย็บลูกเต๋อยเป็นลวดลายต่าง ๆ ปัจจุบันการให้สีสันทึบดำผ้าจะมีการทอหรือปักสีอื่น ๆ เพิ่มขึ้น อาทิ เช่น สีเขียว สีฟ้า สีเหลือง และสีชมพู

อัตลักษณ์(เอกลักษณ์)/จุดเด่นของผลิตภัณฑ์

ลักษณะการวางลายเสื่อผู้หญิง สะกอกจะปักตกแต่งบริเวณชายเสื่อ ด้านล่างการผสมผสานลาย มักใช้ลายลูกเต๋อยเป็นแนวกำหนดก่อน เพื่อให้ได้ช่องว่างที่จะเป็นแนวปักลวดลายชัดขึ้นจากนั้นจึงปักลงไป

การตัดเย็บ

การตัดเย็บตามปกติแล้ว ผ้าจะเป็นผ้าหน้าแคบ จำกัดตามขนาดเครื่องทอ คือ กว้างที่สุดไม่เกิน 20 นิ้ว ส่วนความยาวขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของผู้ทอ ดังนั้นการตัดเย็บเครื่องนุ่งห่มของกะเหรี่ยงจึงเป็นการนำผ้าทั้งผืนมาเย็บประกบกัน โดยพยายามตัดให้น้อยที่สุด เนื่องจากในอดีตกะเหรี่ยงไม่มีกรรไกรใช้ ผ้าที่ทอแต่ละชิ้นเมื่อนำมาประกบกันเป็นเครื่องนุ่งห่มแล้ว จะไม่มีเศษเหลือทิ้ง การแบ่งผ้าจึงทำโดยใช้มีดคม ๆ กรีดตามแนวขวางของผืนผ้าเท่านั้น ด้วยเหตุนี้รูปทรงของเสื่อผ้ากะเหรี่ยงจึงไม่มีส่วนโค้งเว้า เพราะเป็นการยากที่จะใช้มีดกรีดผ้าให้ได้ลักษณะเช่นนั้น สิ่งสำคัญในการนำผ้ามาประกบกัน คือ ต้องเป็นผ้าที่ทอขึ้นสำหรับเครื่องนุ่งห่มตัว หรือผ้าผืนนั้น โดยเฉพาะจะนำไปประกบกับส่วนของตัวหรือผืนอื่นไม่ได้ เช่น ผ้าที่ทอเพื่อเย็บเป็นเสื่อผู้ชายจะนำมาเย็บเป็นย่าม หรือผ้าห่มไม่ได้ และผ้าที่ทอสำหรับเย็บย่ามก็ไม่สามารถนำมาเย็บเป็นเสื่อ หรือผ้าห่มได้เช่นเดียวกัน ทั้งนี้เนื่องจากได้กำหนดลวดลายสี และขนาดไว้อย่างแน่นอนแล้ว ก่อนที่จะทอผ้าแต่ละผืนนั่นเอง

ความสัมพันธ์กับชุมชน

วิถีชีวิตของชาวปากอญอ มีความเป็นอยู่แบบเรียบง่าย การอยู่ร่วมกันแบบเอื้ออาทรกันที่พี่น้อง มีความสมัครสมานสามัคคีกันในชุมชน ดังนั้น กลุ่มผ้าฝ้ายทอมือย้อมสีธรรมชาติจึงมีส่วนร่วมทุกกิจกรรมในการพัฒนาหมู่บ้านชุมชน มีการสืบสานการทอผ้าจากรุ่นสู่รุ่น

กระบวนการผลิต

วัตถุดิบและส่วนประกอบ

๑.เตรียมอุปกรณ์ หม้อ กระทะ ฟืน เต่า ฝ้าย น้ำ น้ำขี้เถ้า น้ำสนิม รวดตากผ้า และเปลือกไม้ ใบไม้ ผลไม้ (ตามสีที่ต้องการ)

๒.ทาบเปลือกไม้หรือทำให้ละเอียดใส่หม้อ เติมน้ำ นำไปต้มให้เดือด ตักเปลือกไม้ออก ใส่ น้ำขี้เถ้า (น้ำค้าง) ใส่ฝ้าย ที่ต้องการย้อมลงไป ต้มต่อไปอีกประมาณ ๑ ชั่วโมง ยกหม้อลงแล้วตักฝ้ายออก ทิ้งไว้ให้เย็นแล้วนำไปล้าง น้ำเย็นที่สะอาด

๓.ต้มแป้งข้าวเจ้า หรือนำข้าวเจ้าผสมน้ำต้มสุก ผสมน้ำปริมาณที่จะให้ฝ้ายแข็งหรืออ่อน เมื่อแป้งสุกได้ที่ ยกกลง ทิ้งไว้ให้เย็น แล้วนำฝ้ายคดลูก บีบหรือบิดให้สะเด็ดน้ำแล้วนำฝ้ายไปผึ่งในที่ร่มให้แห้ง

๔.นำฝ้ายที่ย้อมมาม้วนเป็นก้อน(จั่วกว่าเด) เพื่อเป็นการง่ายต่อการขึ้นกี่ ทำให้ฝ้ายไม่พันกัน

๕.ทอผ้าด้วยกี่คาดเอว

๖.นำไปแปรรูปผลิตภัณฑ์ตามที่ต้องการ เช่น เสื้อ กระเป๋า ฯลฯ

ขั้นตอนการผลิต

การประดิษฐ์ลวดลายในผืนผ้าขณะทอ มีขั้นตอนดังนี้

ลายในเนื้อผ้า

ลักษณะลวดลายจะปรากฏ เป็นเส้นนูนตามแนวตั้ง หรือแนวนอนก็ได้ หากเป็นลายนูนตามแนวตั้ง การกำหนด ลายจะทำการพร้อมกับการเรียงด้าย คือใช้จำนวนด้ายเพิ่มขึ้นกว่าปกติตามที่ที่ต้องการให้เป็นลายนูน ส่วนด้ายขวางใช้ จำนวนเท่าปกติ การทอวิธีนี้นิยมใช้ทอเสื้อผู้ชายสูงอายุของเผ่ากะเหรี่ยง

ลวดลายสลัpsi

เป็นการทอแบบธรรมดา คือใช้ด้ายยืนและด้ายขวางจำนวนเท่าปกติ แต่แทรกด้ายสีต่าง ๆ สลับเข้าไป ขณะเรียง ด้ายยืนหรือเมื่อสอดด้ายขวาง เช่น การทอผ้าห่ม ย่าม และผ้าถุงของหญิงที่แต่งงานแล้ว (ลวดลายผ้าถุงในบาง ท้องถิ่นจะมีลักษณะพิเศษว่าการทอลายสลัpsiธรรมดาคือจะใช้ด้ายย้อมมัดหมี่ หรือย้อมแบบลายน้ำไหลเป็นด้าย ยืน ลวดลายที่ปรากฏบนเนื้อผ้ามีลักษณะงดงามมากซึ่งจะกล่าวในรายละเอียดต่อไป) บางครั้งกะเหรี่ยงจะทอ ลวดลาย สลัpsiเป็นลายนูนในเนื้อผ้า เช่น บริเวณเหนืออกของชุดเด็กหญิงกะเหรี่ยงสะกอ

ลายจก

เป็นการทอละลายโดยการสอดด้ายสลับ (ซึ่งไม่ใช่ด้ายเส้นเดียวกับด้ายขวางเข้าไปเป็นบางส่วนในเนื้อผ้าตามลวดลาย และสีในตำแหน่งที่ต้องการ การยกด้ายยืนจะไม่เป็นไปตามการยกตะกอก แต่ผู้ทอจะใช้นิ้วมือ หรือชนเม่นช่วยสอดยกด้ายขึ้นตามจำนวนที่กะไว้ และสอดด้ายที่ต้องการเข้าไป ระหว่างด้ายยืนนั้น ฉะนั้นลวดลายที่ปรากฏบนผืนผ้าทั้งผืนอาจไม่เหมือนกันก็ได้

ลายซิด

คือการทอผ้าโดยให้ลวดลายที่ปรากฏเหมือนกันทั้งผืน ลักษณะลายแบบยกดอกในตัวโดยกำหนดสีตามด้ายยืน การยกด้ายยืนใช้วิธีนับเส้นเป็นช่วงๆ และสอดไม้หน่อสะยาเข้าไปเป็นตัวนำไม้จะช่วยยกด้าย ให้ช่องระหว่างด้ายยืนกว้างเพื่อความสะดวกในการสอดด้ายขวาง กะเหรี่ยงสะกอนิยมทอผ้าลายซิดเพื่อเย็บเป็นผ้าถุงสำหรับหญิงที่แต่งงานแล้ว ผ้าทอลายซิดของกะเหรี่ยงมีลักษณะคล้ายของชาวอีสานแต่ลวดลายสลับซับซ้อนน้อยกว่า และของอีสานไม่นิยมทอลายซิดพร้อมกับการสลับสี แต่ของกะเหรี่ยงนิยมทอลายซิดและเล่นลายสลับสี ดังนั้นในผ้าผืนเดียวจึงมีทั้งลวดลายยกดอกนูนขึ้นมาของลายซิดและลายเล่นสีสลับกัน

การทอละลายโดยแทรกวัสดุ

ทอประกอบลูกเดือย

ปกติการปักลูกเดือยระดับชายเสื้อผู้หญิง จะใช้วิธีปักหลังจากเย็บผ้าประกอบเข้าไปพร้อมกันในขณะทอผ้า โดยร้อยลูกเดือยเข้ากับเส้นด้ายขวางระหว่างด้ายยืน โดยให้ลูกเดือยลอยตัวอยู่บนผืนผ้า เมื่อประกอบเป็นลวดลายแล้วจึงปักทับด้าย สลับสีลงในช่องระหว่างลูกเดือยเหล่านั้น เป็นการทอละลายบนผืนผ้าให้สวยงามหลังจากเย็บเป็นเครื่องนุ่งห่มแล้ว ส่วนใหญ่กะเหรี่ยงสะกอจะนิยมปักประดิษฐ์ลวดลายบนเสื้อผู้หญิงแม่เรือน ลักษณะการประดับประดาจะใช้ด้ายหลากสีปักสลับลูกเดือย ซึ่งเป็นพืชที่กะเหรี่ยง ต้องปลูกไว้เพื่อใช้ในกิจกรรมนี้โดยเฉพาะ ส่วนผู้หญิงกะเหรี่ยงไปมักตกแต่งลวดลาย โดยการทอมากกว่าปักภายหลัง และไม่นิยมตกแต่งด้วยลูกเดือย สีลูกเดือยที่ใช้ ได้แก่ สีดำ แดง เหลือง และขาว โดยจะใช้ทุกสีและให้น้ำหนักกับสีดำ และสีแดง ส่วนสีเหลืองและสีขาวเป็นสีตกแต่ง สีประกอบ ได้แก่ สีชมพู น้ำเงิน ส้ม เขียว เป็นกลุ่มสีที่นำมาใช้ภายหลัง และนิยมใช้กันมากขึ้น ส่วนใหญ่มักซื้อที่ย้อมเสร็จแล้วมาใช้ โดยให้เหตุผลว่าสีสวยและไม่ตก

เทคนิค/เคล็ดลับในการผลิต

๑. การใส่น้ำต่าง (น้ำขี้เถ้า) จะทำให้เนื้อผ้ายุฟู สีติดด้ายดี และทำให้สีไม่ตก

๒. หากล้างผ้ายังไม่สะอาดจะทำให้สีตกเมื่อนำไปซัก ทำให้ผลิตภัณฑ์ไม่ได้มาตรฐาน

๓.เปลือกไม้ที่แก่จะให้สีเข้มกว่าเปลือกไม้อ่อน

ผู้ผลิต ผู้ประกอบการ

กลุ่มผู้ผลิต ผู้ประกอบการ

ภูมิปัญญาท้องถิ่นอำเภอแม่สอด

ที่อยู่ ชาวปากอญ - ตำบลแม่สอด อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก -

ประธานกลุ่มผู้ผลิต ผู้ประกอบการ

นางณิชนันท์ ชูระกิจ

ที่อยู่ ชาวปากอญ - ตำบลแม่สอด อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก -

แหล่งจำหน่ายผลิตภัณฑ์

ชาวปากอญ แม่สอด

คำสำคัญ : ถักเสื่อ ชาวปากอญ

ที่มา : http://123.242.165.136/?module=acticle&pages=list_of_acticle&cate_acti_code=06

รวบรวมและจัดทำข้อมูล : กาญจนา จันทร์สิงห์

วันที่ : 2018-08-15

https://arit.kpru.ac.th/ap2/local/?nu=pages&page_id=718&code_db=610007&code_type=TK007